

Po stupních pyramid

Lešner Jeroným

Znáš mě už několik let
znáš moji radost i žal
na tváři poznáš mi hned
kdy jsem svou náladu hrál
víš, jak mě rozbolel svět
a jak jsem ti utíkal pryč
zůstalas' vždy na dohled
a včas mi podala klíč

Víš, sto šestatřicet metrů je v vrcholu pyramid
nejtěžší úsek pak nahore po hladké ploše
zbytečné pohledy dolů mohou tě oslabit
čeká tě dlouhá pouť přes moře a budeš jak Moše

Čas plyne a my plujem s ním
rok s rokem každý se mění
i když dnes cokoli smím
náhle čas na nic už není
Promiň mi můj věčný spěch
že nechci se ničeho vzdát
že jen když mi dochází dech
si vzpomenu, že tě mám rád

víš, já přelezl ploty a stoupal úbočím pyramid
na každém stupni si v kleče rozedřel lokty
chtěl jsem být na špičce první a bál jsem se zastavit
a smysl života našel v dobytí hrobky

Až skončí ten zvláštní rej
co se mi u hlavy točí
dvě André v zásobě měj
a zmizíme všem lidem z očí
Ta chvíle je možná už teď
zas můžu dýchat a žít
Za těch pár posledních let
dlužím se ti omluvit